

BOLETIN MENSUAL

DE LA

:-: Juventud Tradicionalista de Gerona :-:

SEÑOR:

Al conmemorar la Iglesia Católica la solemnidad de la Adoración de los Santos Reyes Magos: "Juventud Tradicionalista", se complace en elevaros el testimonio de su entusiasta e inquebrantable adhesión.

JUVENTUD TRADICIONALISTA
DE GERONA Y SU COMARCAAL SERENÍSIMO SEÑOR INFANTE
DON ALFONSO DE BORBÓN Y DE AUSTRIA DE ESTE

Al celebrar la Iglesia Católica la fiesta patronímica del Santo Arzobispo toledano, acuden a las puertas de vuestra Lar para ofrendaros el testimonio de su respeto, haciendo votos al Altísimo por mediación de vuestro Santo Patrono, para que Os conserve largos años vuestra preciosa vida.

JUVENTUD TRADICIONALISTA

EPIFANIA DEL SENYOR

Els *Magos* eren els principals personatges del Orient. No vol dir aquell mot que fossin donats a la *magia*, sinó a la sabiduria. Als qui els grecs anomenaven filòsops, i els jueus escribas, i els llatins sapientes i els galos druides, eren coneguts a Persia amb el nom de Magos. Els Magos, doncs, eren savis i al ensemps eren reis; car a l'Orient l'alta sabiduria sempre portava ceptre i corona.

I perquè eren savis, foren avisats per una senyal científica: una estrella.

Els eren a més els representants de les tres branques de la humanitat. Melchor representava la raça de Sem, Gaspard la de Camp i Baltasar la de Jafet. Després del diluvi Noé beneeix i malaieix, i la gran familia humana queda dividida i separada baix l'influxe secular de la benedicció i maledicció del Patriarca.

A la cova de Betlem, empro, i als peus de Crist, del qual Noé era la figura, les tres families tornen estar reunides, Gaspard, fill d' Camps mareit per son Pare, está al costat del fill de Sem i del fill de Jafet. Cap inferioritat no pesa sobre d'ell, puix Jesús amb sa vinguda ha establert la unitat esencial entre els homes i format la germanó universal, com fills d'un mateix Pare. Tots tres han estat cridats per la mateixa senyal, perquè com a representants de la humanitat donguessin en nom d'aquesta a Crist l'homenatge de sa adoració.

Lo que més crida l'atenció en la conducta d'aquets Reis-savis, es la fe que triomfa de tots els obstacles. Ells veuen l'estrella i no dubten ni diferencien. No diuen: «demà», sinó que bentost se posen en camí. I deixen sos palaus, Estats i negocis i emprenen la ruta per viarany desconeguts plens de soletat i de perills. El viatge devia ésser solemnement silenciós. Ells contemplaven la misteriosa estrella que guiava llurs passos i que al ensemps irradiava la seva ánima de claretats esplendoroses.

Arribats a la capital de la Judea, no demanen pas si realment ha nascut el Rei dels Jueus, sinó en quin lloc ha nascut. Llur fe era absoluta; el fet per ells era indubtable. «Nosaltres, diuen, hem vist la seva estrella i venim a adorar-lo.» Llur fe no trontolla ni davant la turbació d'Herodes ni davant la inconciencia de tot el poble. Ells venen de llunyanes terres a adorar al Rei dels Jueus i el Rei dels Jueus es completament desconegut en son país. No importa. Continuen la ruta i arriben a Betlem i es troven amb el Rei que té per palau una cova i per trono un pesebre. I ni llavors perden la fe. Ans illuminats pel sol de la gracia flecten els genolls, i adoren aquell Nen com a Rei de Rei i princep del univers, i li ofrenen mirra com a home, or com a Rei incens com a Déu. I el diví Nadó paga aquell homenatge donant-los-hi salut i llarga vida a sos cosos virtut i santetat a la seva ánima. Ells vivian encara quan Sant Tomás aná a predicar l'Evangelí a son país. I l'Apostol que havia vist a Crist ressucitat bateijá a aquells que havien vist a Crist a l'establia.

Lo que fou l'estrella pels Magos es per nosaltres la vocació. Coneixer la vocació, seguir fidelment la vocació es estat sempre el secret de trobar la felicitat a la terra i a Déu en el cel.

T. C. Prev.

CAMI DE BHELEN

Un estel de llum rosada
n'es eixit al firmament,
sa claror mai entelada,
te tons magics com d'aubada,
ab fulgors de sol ixent.

L'astre bell, serveix de guia
als tres Reis d'Orient vinguts,
qu'adelarats fan sa via,
roblerts de santa alegria,
confiats i resoluts.

Despres de llarga jornada,
per fi l'astre misteriós,
sobre una cova isolada
ficça el lloc de sa parada,
com qui cerca dolç repós.

De sobte, l'estel s'amaga,
del portal ix clara llum
qu'als vianants afalaga,
i fins sembla que ubriaga
com suau i dolç perfum.

Es la llum del cel, qu'arbora
els seus cors ben plenament:
tot un Deu, es el que plora
demunt pobra menjadora:
tot un Deu Omnipotent..!

En sa falda el pren Maria,
amcrosa el va bressant,
i prest, ben prest s'adormia.
Quina non-non cantaria
la mareta al seu infant..!

Els tres Reis vers Ell avança
adorantlo ab viva Fé,
de mirarlo mai se cança,
a poc a poc mes s'hi atança,
fins besar son front seré.

Sos fatics no'ls causan pena:
ja han trovat l'ansiat tresor,
i amb fé, que sos cors alena,
van preparant bella ofrena
al Bon Jesús, son amor,

Rics presents també voldria
ofrenarte, Jesús meu,
tot, ben tot t'ho donaria,
mes ¿que dic? t'ho tornaria,
que quant tinc, ja ho es de teu.

Deixem besar tes manetes,
tos ditets tant joguiners:
vull omplirte de festetes,
per copsar les rialletes,
dels teus llavis falaguers.

F. T. de FIGA.

Gerona, Janer 1928.

ACCION Y FE

De continuo estamos oyendo las voces de los pastores que invitan a sus fieles a la acción común y activa para la implantación de las doctrinas del divino Galileo en todos los órdenes de la vida.

De continuo se escuchan por doquier los avisos de los jefes de la Iglesia lanzan a sus fieles por la suicida inacción en que yacen' cual si vivieran en un país donde todo fuera jauja,...

Y nosotros, que formamos parte importante y numerosa de esa Iglesia discente, hemos de seguir con fé y entusiasmo los consejos de la Iglesia docente y trabajar ahincadamente por el reinado verdad, desde las leyes y no desde frios momutos de piedra que nada dicen al espíritu del divino Maestro, y lograr hacer triunfar sus enseñanzas.

Mas, para que sus enseñanzas triunfen con las leyes dictadas por nosotros precisa la posesión del Poder, y éste no vendrá a nuestras manos si permanecemos en la inacción.

Ya es hora que pensemos en la acción y nos lancemos a ella con verdadera fé, y estudiando los puntos de nuestro credo político y difundiéndonos por doquier, y rebatiendo desde la Prensa y la tribuna los sofismas de nuestros enemigos, convirtámonos en apóstoles de la verdad y en cirujanos para el error, y, dejando nuestra admiración platónica por las verdades de la Tradición, lanzarnos a la lucha verdad y demostrar con nuestra fecunda acción, la fé y el amor por nuestras santas y poéticas tradiciones.

Todos podemos llevar nuestro bloque para la obra a realizar: Vosotros, reverendos sacerdotes que frecuentáis nuestros salones, convertíos en explicadores de apologia y apologética; vosotros, estudiantes que formáis nuestras Agrupaciones Escolares, sed los cultivadores de la ciencia y los que, con vuestras conferencias sobre toda clase de temas, lleveis la luz de la cultura a los cerebros de nuestros trabajadores; vosotros, veteranos, que, cual espejos bruñidos do se refleja la honradez acrisolada que no claudicó jamás, sois los mejores ejemplos de fidelidad y constancia, sed nuestros consejeros en la vida y los que con vuestra prudencia, pongais los frenos debidos a los impulsos de la juventud; vosotros, jóvenes que estais ansiosos de probar ante la faz del mundo la grandeza de vuestra fé, sed la realidad vital de la acción tradicionalista; sed los apóstoles, los educadores, los sembradores, los soldados esforzados que luchais por vuestra bandera con el tesón y el convencimiento que se arraiga en vuestra fé; sed la falange escogida que, apoyando sus lanzas en las espaldas del que va delante, obligueis a todos a avanzar en la acción, y si alguno retrocede, sea quien sea, quede clavado como traidor en los hierros de vuestras lanzas; y vosotras; tiernas "Margaritas", que llevais en vuestro centro el botón de oro de vuestra caridad, orlado por la blancura de vuestra pureza, cuando veais que los corazones, hartos y desfallecidos por tanto luchar, estén a punto de desmayar en la empresa, sed las que, con vuestras palabras de fé y de amor, encendais otra vez, con las espurnas de vuestros besos, las hogueras que fenecian y cureis con vuestras manos de hada las heridas recibidas en el fragor de la lucha.

Ya es hora, que causa espanto el pensar que sería de nuestra Patria si el turbi6n rojo y amarillo que se cierne por el Oriente avanzara decidido a trav6s de Europa....

Ya es hora, que es imprescindible que recuperemos, trabajando de firme, tanto tiempo perdido en platonismos y lirismos m6s o menos est6riles. Dispongamos, tradicionalistas espa6oles, a la acci6n fecunda y salvadora. Nuestros Prelados invitan de continuo a la acci6n cat6lica; pero nosotros, siendo tradicionalistas, somos, adem6s cat6licos convencidos, patriotas entusiastas y mon6rquicos forales, legitimistas, y, como tales, debemos trabajar con entusiasmo y con f6, no solamente por la salvaci6n de la Religi6n aunque 6ste sea nuestro principal y supremo fin, sino tambi6n por el engrandecimiento de nuestra Patria.

Ya es hora. Hagamos desde hoy prop6sito firme de trabajar con f6, y as6, cuando la tormenta roja que avanza por el Oriente llegue a querer atravesar los Pirineos, se estrellar6 ante el compacto muro formado por los pechos hispanos, unidos por la argamasa que se fragüe con la acci6n y con la f6

C. Paulo y Bondia.

JOGUINES

Temps era temps, encarada amb el que fou mon domicili, hi havia una funerària. Acostumats com tenia els ulls als horitzons espaiosos i lliures i als esguards amicals i riallers, cert, era una impressi6 gens ni mica agradable trobar-me davant per davant d'aquell munt d'estris funerals, arrezerats darrera unes vidrieres regularment entelades com per una al6 de moribund. Aquella percepci6 ensopidora, sovint m'acompanyava pels indrets de la ciutat i m6s que m6s pels carrers vells, ressonants de pedra i de vell6ria; alts i costeruts, solitaris... Llor silenci semblava'm que s'interrompia sovint pel cançoner i inquietant martelleig del vell fuster, tan vell, que veig arribar a creure si no moriria mai, car em feia l'efecte que estava destinat a fer caixes, no per tota sa vida, ans *per tota la vida*... Despr6s, els carrerons humits es conformaven en rengleres i eren un vast6ssim cementiri en mig del qual un imens chor de aus, golafres de cara humana, cantussejava al compàs d'aquell martellejar, ensemps afadigat i incansable. El vell fuster mostrava una clepsa pelada i llustrosa i aix6 mateix les aus fat6diques, de bec potent i retorç, d'ulls enigm6tics, enfondits i escrutadors; recuberies de plumatge negre el qual derivava vers unes potes urpudes i sanguinàries... Tamv6 els pilastres dels llindars de les cases em semblaven alt6ssims xipresos i les profundes arrels obeïen aq'ell cant sinistre i s'afanyaven a estirogar-se pel subsol i a furgar els pobres cossos, confosos all6... I jo que ad6s tenia els ulls acostumats als horitzons espaiosos i lliures, i als esguards amicals i riallers!...

Un dia, emper6, veg6 exposada una caixeta tan petitona, tan bonica, tan blanca, que hom s'atreviria a dir que'm result6 simp6tica, graciosa!..., com un lliri d'aigua, fresc i rosat que sur6s d'amunt d'aquell riu de negror negra. El contrast esband6 mos ulls com una onada aquietadora i refrescanta. I en feu acostumar a mirar aquells baguls amb franquesa, amb indiferencia o amb un gust rarament agradable.

.

No obstant, a despit d'haver-m'hi familiaritzat, aquella humor ombrívola no ni era pas connatural. S'havia infiltrat en mon cor com l'aigua en la roca. Vaig absentar-me per dos, o tres dies, i quina fou ma sorpresa i quina ma alegria en retornar, quan, en lloc de la funerària, la meva mirada es va topar amb una aparador de joguines. Tot seguit vaig recordar-me de les caixetes blanques i em deia «què haurà estat del vell fuster?, i, com tenia prou humor per a fer unes joguines tan precioses tan delicades?». I després, entre mi mateix afegia: «Vatja, són pla ben distintes, són pla més gracioses aquestes joguines que no pas aquelles!» Les mares que dúien a braç llurs fillets i que abans passaven per allí conciroses, s'hi defuraven ara enriolades a mostràr-los-hi. Ells feien ballar els peuetes i es renoçien i estiraven els ditets rosats vers els adorables objectes.

Sempre més tindrè present que, per la mateixa diada dels Sants Reis, vegí allí aturada una mare, magre de carns i de roba, amb un infantó, ja crescut, als braços. Pensí si encara no caminava tot sol de raquitisme i de misèria... Llurs gestos eren com apagats en l'impuls inicial i denotaven una tragedia més punyent, quan que, en apariència, semblava originarse en motius ben fútils: Però, si ho repensem, tots ens farem càrrec del que passava en aquelles dues àimes senzilles. La mare s'eixugà furtivament una llàgrima i, en adonar se que jo des del balcó els mirava, tombà amb pas lleuger la més propera cantolada. Un moment vaig concebre, involuntariament, per a aquell nin esblanqueit, la alegria de les caixetes blanques; millor dit, vaig pensar que tal volta la pobra dona les hi evocava per haver-les vist abans allí mateix on el seu fillet mirava entre migrança. No, no! — després vaig exclamar —: Déu meu; per gracioses que siguin és més bella la gracia d'aquestes altres joguines; la de les trompetes i els cavallets de cartró, la de les nines rosses i joioses com petites princesetes de conte de fades, la dels vidres abombats i prismàtics qui destrien a llum en mil raigs d'alegria; que no pas la de les caixes i cintes i serrells negres, que no pas la dels draps i lletres daurades, destinades a formar tal volta el nom del qui abir les mirà amb iddiferència, i fins que no pas la de les mateixes caixetes, per blanques i per càndides que siguin! Oh! Sants Reis oh! Sants Reis; no deixeu mai de passar amb plena i sana alegria, per a tots els homes, per a tots els infants, germanets en innocència d'Aquell aquí adoràreu en el Pesebre; ...oh! ànimes caritatives, oh ànimes bones!

X.

La "Festa del Diari Jaumí" a favor del "Diari Legitimista de Valencia"

Supossem a nostres amics assabentats de que per disposició del Secretari del Sr. Duc de Madrit, Excm. Sr. Marqués de Villores, ha sigut designada la Diada dels Reis, amb motiu de la Festa de la Monarquia tradicional, per la recaptà de cabals amb destí a el "Diari Legitimiste de Valencia.»

Els nostres amics, podran entregar el seu óbol a la nostra Administració Cort-Real, 17 entresol o bé directament al "Tradicionalista" de Valencia (Mar. 21) tots quins donatius seran publicats en vinenta edició.

Noticiari Tradicionalista

EN HONOR DE MARIA IMMACULADA

Veritablement confortador es l'espectacle que en plé segle XX amor i coremput ofereix la Comunió Tradicionalista, al palessar braorosa-ment davant el Poble i a plena llum el seu amor a Santa Maria, Mare de Déu i la seva fé al Senyor En Jaume de Borbón.

Desgranar un per un els actes realitzats aquestos dies en tot Espanya seria ja no tasca difí. il, sinó impossible tanta n'és la seva abundor, i és per aixó que la nostra missió la devem circunscribir a casa nostra, en el acte culminant, monstre, celebrat el dia 11 de desembre a Barcelona per els ardits joves de Requeté i Joventut Tradicionalista d'aquella Capital.

La missa de Comunió celebrada a l'Església nova de Santa Anna, fou un acte tan grandíós, que fins féu esclamar a quiscun assistent que emulava dignament aquells jorns pretérits, curulls de vitalitat, es els que la traició no havia mermat llurs forces.

La cobla "Iluro" de Mataró, desgranà un bell programa de sardanes que foren puntejades per nostres amics aimants de la bella dança.

Sigué un éxit, l'assolert per els organitzadors en la Assamblea de Premsa, per el nombre de assistents, representants de diferents publicacions tradicionalistes entre les que mereixen apuntar s hi els senyors Miquel Esparza, distingit filóleg i director de nostre germá «El Pensamiento Navarro», En Joan Berrembere, administrador del mateix i En Francisco de P. Momblanch, redactor cap d'«El Tradicionalista» de València.

En la mentada Assamblea, es prengueren diferents acords dels quals en edició vinenta trasladarem a nostres legidors.

Culminaren els actes en el banquet que hi assistiren vora 400 comensals, acuradament servit per el restaurant Gran Metro, i la vetllada literària-musical que tingué lloc al Circol de Portaferri, quins espaiosos salons es feien materialment inaccessibles degut a la gernació que acudí ávida de palessar llur amor a Maria Immaculada al ensemps que freturosa de renovar el testimoni de vasallatge a En Jaume de Borbón.

El Tradicionalisme gironí, hi sigué dignament representat pels nostres amics En Manuel Tortós, per la Junta Provincial, en Manuel Riera per el BUTLLETÍ, en Carles Valls per el Requeté i per la Joventut en Ferran Juanola, en Miquel Llapart i N'Arnold Rosés.

—Traduim de "El Tradicionalista" de València.

Encar que suposem assabentats per la premsa diària a molts de nostres legidors de les detencions practicades dies enrera, creguem complir un deure de informació al reproduirles.

Nostre bon amic el distingit advocat barceloní i redactor Cap del Correo Catalán, en Joan B. Roca, desde el dia 10 de desembre es trobava detingut i incomunicat a Barcelona, d'on sigué trasladat a Madrid, acompanyat per dos agents de policia, per declarar davant el Jueg militar que'l reclamaba, essent alliberat una vegada prestada declaració davant l'inculpabilitat del amic Roca, a qui sincerament felicitem pel seu alliberament.

—La policia practicà registres en els Circols de Portaferrissa, a Barcelona i en els de Terrasa, Manresa i Girona, com també en la Redacció del Rotatiu jaumí el Correo Catalán.

Sincerament deplorem els percanç soferts per nostres amics.

—Amb gran éxit tingueren lloc al Circol Tradicionalista de S. Andreu, els diferents actes que celebrà aquell Circol organitzats per la Associació Benéfica La Margarita, amb motiu del «Nadal del Pobre».

—Amb motiu de la celebració de la festes de la Puríssima, el dia 18 de desembre darrer, a Pamplona, organitzats per aquella Joventut Tradicionalista, tingueren lloc grans actes en llaor de Maria Immaculada i d'homenatge als Cavallers de l'Ordre de la Legítimitat Proscripta. No cal pas dir que la nostra Entitat, s'adherí a tots els actes.

—Per disposició d'aquesta Presidència, sigué tramés a Mondragón (Viçcaia), el següent despatx telegrafic "Juventud Tradicionalista Gerona, únese con hermanos vascos, actos solemnes apertura Círculo Mondragón.»

Notes de Societat

—Desitjem feliç jorn patronímic als Enminuels que baptismalment porten aquest nom; en son els nostres consocis i amics Riera, Tortós i Llinás dels Torrent i de Pastors, i Llach i Sastre; del Dolç Nom de Jesús, al Sr. Pouplana Oliveres de la Junta Provincial Tradicionalista i de Baltasar al señor Mer.

El nostre amic en Baltasar Mer, s'ha vist novament para d'una xamosa nena. Tant la mare, com la nena segueixen sens novitat. Enhorabona

JOVES CATOLICS!

El vostre lloc d'honor en la lluita el trovareu sempre en la Vanguardia Tradicionalista.

Per aixó avui, al remoure's la ja tan debatuda idea de l'Unió dels Catòlics baix la nova denominació de "Juventud Católica Española", apolítica (?), diguéem nosaltres.

JOVENTUTS CATOLIQUES?

TRADICIONALISTES!!!

Els millors
articles en camiseria,
corbateria i generos
de punt els trobareu
al

Palacio de las Medias

Pullowers—Souetters

PLATERIA, 4

URALITA S. A.

Planxes planes de variades mides per arrimaders
i celrasos, etc.

Planxes acanalades, per a taulades i covertissos.
Dipòsits per a teta clase de líquids desde 60 a
1.500 litres.

Tubs per a desaigues, Tortugades i Xameneies.
Revestiments DKOR per a decoració de interiors
Se recomanen aquests materials contra l'humitat
de les parets.

TUBERIA DE PRESIO, desde 50 m/m. a 1000 m/m.
i des de 5 a 20 atmòsferes.

SUCURSAL DE GIRONA: Cort-Reat, 18 - Teléfon, 229

Sastrería COLL

GABANES - TRAJES

Grandioso Surtido en todas las clases
PRECIOS INCREIBLES
PARA CONVENCERSE VISITAD ESTA CASA

CORT - REAL, 3

(Junto Plaza del Oli)

Curareu
els dolors amb un

EN
venta a les farmacies

Casa Torras

de -

GERONI FIGA

Ultramarins i Comestibles
REGALS PER CUPONS

PROGRÈS, 18

Rellojes...?

Cronómetros!!!

*de totes marques i preus els
trobareu a la Relotjería de*

MERCERIA Y PERFUMERIA **EL BARATO**

*Perfums de les millor mar-
ques a granel i amb flascos*

PERE PETIT ——— **Argentería**

SASTRERÍA

de

Alberto Guanter

Últimes novitats

Tall incomparable

RAMBLA ALVAREZ. 13

LA BATERIA DE COCINA

FUNDAL

*de aluminio tundido
trae resueitos los cuatro pun-
tos indispensables en los
buenos utensilios de cocina,*

y son

HIGIENE - ECONOMIA

RESISTENCIA

DURABILIDAD

La Bateria de cocina

FUNDAL

*no es BARATA, pero si
ECONOMICA*

José Carreras Moya

Mecánico

Ajustador de máquinas

Plaza Marqués de Camps, 4

*Es la de mayor resistencia, porqué,
gracias a su aleación y fundición
patentadas, puede someterse a todas
las temperaturas, por altas que sean,
RESISTE TODA CLASE DE
GOLPES POR FUERTES QUE
= = SEAN = =*

Cintas NURIA

*para máquinas de escribir
son las mejores.*

Concesionario exclusivo para la Provincia

Manuel Tortós Feixas

Agente Comercial Colegiado

Cort-Real, 17

**Ulls de poll...!
Duricies...!**

Es curen rapidament usant el
Callicida GRAS

De venda en les principals Farmacies i Centres d' Especifics.

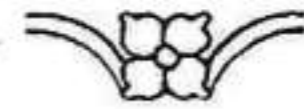
Pastilles GRAS

fan desapareixer la TOS i totes
les afeccions de la gola.

Si voleu VI i OLI bo
aneu a **C'AN PAGES**
que és el que'l te millô.

Calderers, 14

HOTEL PENINSULAR

Carrer Progrés, 3

Juan Juanola
Sastre

Especialidad en equipos para
militares.

Sda. San Félix, 1-1.º

QUEVIURES

de totes menes. Bones cali-
tats. Preus limitats

SEBASTIÀ PAGÈS

Minali, 1

PELUQUERÍA
de

Braulio Palacio

Servicio esmerado
y económico.

— CALDERERS —

CAFÈ - RESTAURANT

ALASKA

Antonio Duch

Servicio esmerado

Precios económicos

Plaza de la Independencia, 12